

Homanova; rodbina Fran Kotnikova na Vrdu. Mnogo rodoljubov darovalo je na mestu vencev izdatne svote družbi sv. Cirila in Metoda in za „Narodni dom“, kateri čin je pač posnemanja vreden in gotovo primeren češčanju pokojničinega spomina, kajti njen idejal bilo je ravno lepo prospevanje narodnih društev. — Pogrebne žalostinke preskrbeli sta pevski društvi „Slavec“ in „Ljubljana“. Prvo pelo je pred hišo in ob grobu, drugo pa v cerkvi pri sv. Krištofu. Marsikomu solzilo je oko ob odprtem grobu vrle pokojnice in iz src vseh kipele so vroče želje, da bi duh njen plaval vedno mej našim ženstvom in je spodbujal k narodnemu delu, da bi se tako vsaj deloma nadomestila prebritka izguba nepozabne Marije Murnikove, kateri bodi večna „Slava!“

— **Presvetli cesar** se je vrnil minoli teden iz Mentone zopet na Dunaj, kjer ostane čez Velikonocne praznike, potem pa menda odide za nekaj dni v Opatijo.

— **Nemški cesar** peljal se je v sredo dne 21. t. m. preko Ljubljane v Opatijo k svoji ondi se mudeči rodbini.

— **Osobne vesti.** Notarski kandidat g. J. Vehovar v Celji je imenovan c. kr. notarjem v Cerknici. — Profesor Simon Rutar je za daljnih pet let imenovan c. kr. konservatorjem za Kranjsko. — Pri politični upravi na Kranjskem so imenovani: Okr. komisar Viljem pl. Laschan vladnim tajnikom; provizorna okrajna komisarja Oton Detela in Viljem baron Rechbach za definitivna okrajna komisarja; vladna koncipista Ludovik pl. Schiwitz in Herman grof Attems za provizorna okr. komisarja; provizorna vladna koncipista dr. Karol Mathis in Rihard Wenedikter za definitivna vladna koncipista in konceptna praktikanta Ivan Kresse in Karl grof Künigl za provizorna vladna koncipista. — Koncipijent pri finančni prokuraturi v Ljubljani dr. Viktor Pessiak je imenovan koncipistom. — Notarski kandidat v Novem mestu, gosp. Matej Bežan je imenovan za notarja v Senožečah.

— **Imenovanje.** Naučni minister je sporazumno s trgovinskim ministrom imenoval cesarskega svetnika gosp. Iv. Murnika članom centralne komisije za obrtni pouk.

— **Dopolnilne volitve** v občinski svet ljubljanski vršile se bodo letos in sicer za III razred dne 16. aprila, za II. razred 18. aprila in za I. razred 20. aprila. Izstopijo pa letos nastopni gg. odborniki: V tretjem razredu Matija Kunc, Filip Supančič in Jernej Žitnik, v drugem razredu Iv. Hribar, Gustav Pirc in Karol Žagar, v prvem razredu pa Iv. Gogala, Peter Grasselli, dr. Jos. Stare in Iv. Velkovrh.

— **Slovenske šole v tržaški okolici.** Dne 20. t. m. bila je v občinskem svetu tržaškem živahna debata glede ljudskih šol v tržaški okolici. Namestništvo je zaukazalo, da je v Skednji, v Rojanu itd., kjer so italijanske paralelke, te ločiti od slovenskih in imenovati zanje posebne vodje. Magistrat je predlagal, naj se naprosi namestništvo, da prekliče to naredbo. Slovenski poslanci dr. Sancin, Dolenc in Nabergoj so se potegovali za naredbo, dokazujoč, da so vodje takih šol z italijanskimi paralelkami le magistratovi agenti in silijo slovenske otroke v italijanski oddelek. Da je konečno laška večina občinskega sveta sprejela magistratovi predlog je ob sebi umevno.

— **Družba sv. Mohora v Celovcu.** Čuje se, da se je letos število udov družbe sv. Mohora prav zdatno pomnožilo. Ta vest mora vsakega zavednega Slovenca z veseljem navdati.

— **Darilo usmiljenim bratom.** Od več stranij se izraža želja, da naj bi usmiljeni bratje na 4000—6000 gld. vrednem, pod Trško goro pri Leskovcu ležečim, od opokojenega župnika v Krškem g. J. Jaksiča podarjenem jim posestvu napravili malo bolnico, ki bi bila prava dobrota za ondotne kraje.

— **Rimski grobovi na Bledu.** Na Bledu so pri napravljani neke ceste naleteli na celo množino človeških kostnjakov, o katerih niso vedeli s početka nobenega pojasnila. Sedaj se je dognalo po drugih stvareh, katere so našli tudi poleg kostnjakov, da so to rimski grobovi.

— **Mrtvega** našli so pri Opčini pri Trstu v nekem gozdliču železničnega uradnika Fr. Vašeka, katerega so že od začetka januarija pogrešali. Vašek je bil menda slaboumen, se je napil neke tekočine, ki ga je omamila tako, da je obležal in zmrznil. Nesrečnež zapušča ženo in sedem otrok.

— **Roparsk napad.** Posestnika Jož Ljubiča iz Spodnje Slivnice pod Ljubljano je vračajočega se z Grosupljega domov minoli teden nekdo napal in mu siloma vzel denarnico, v kateri je bilo 115 gld.

— **Uboj.** Na cvetno nedeljo zvečer sprla sta se v neki gostilni na Viči dva laška delavca kranjske stavbene družbe. Pri tej priliki je eden delavcev zabodel tako nevarno drugega v desno stegno, da je ta kmalu na to umrl, ker mu je odtekla kri.

Košut.

V torek je umrl v Turinu ob jednajsti uri po noči Ludovik Košut. Ob njegovi smrtni postelji stali so člani njegove rodbine in nekateri državni poslanci ogerski, ki so nalašč potovali k bolniku v Turin.

Ludovik Košut bil je rojen dne 1802. v Monoku v zemlinskem komitatu. Mlada leta je preživel na posestvu bar. Verseia, pri katerem je bil v službi oče njegov.

Leta 1824. je vstopil v peštansko vseučilišče in se je učil prava. Po dovršenih študijah bil je nekaj časa v službi pri grofinji Szapary, katero službo je pustil iz ne povse pojasnenih vzrokov. Leta 1832. je stopil na politično polje. Njegov prvi govor v deželnem zboru ogerskem ni napravil nobenega vtisa. Nikdo tedaj ni mislil, da bode ta mož igral kako vlogo v zgodovini svoje domovine. Začel je brez dovoljenja vlade izdajati neki list, zaradi tega je l. 1839. bil obsojen v štiriletno ječo. Volitve drugo leto izpale so v narodnem duhu in vsi politični zločinci, tudi Košut bili so pomiloščeni. To leto se je bil oženil s hčerjo ogerskega plemenitaša Terezijo Messlenyi. Leta 1841. ustanovil časopis Pešti Hirnap in je v malo mesecih dobil za ta list 6000 naročnikov. L. 1844. zaradi nekkih razporov popusti vrejevanje tega lista in začne snovati narodna društva. Od dne do dne je bil popularnejši in dne 17. oktobra 1847. ga je mesto Pešta izvolilo za svojega poslanca.

Ko je leta 1848. v Parizu v februarju buknil vstaneček, je po vsej Evropi zapihala neka puntarska sapa. Dne 3. marca je Košut v deželnem zboru predlagal za Ogersko lastno odgovorno vlado in tej želji so na Dunaju tudi ustregli. V tem ministerstvu je bil Košut finančni minister. Postal je kmalu duševni vodja vsega ministerstva in je hitro delal priprave za ogersko vstajo, da Ogridobe popolno samostojnost. V septembru se je ogersko ministerstvo razšlo, on je prevzel vso oblast v roko in na vso moč deloval za osnovo posebne ogerske vojne. Ko je na Dunaji buknil sestaneček, je Košut poslal ogerske honvede na Dunaj na pomoč vstašem. Ogridobe so pa bili pri Schwechatu hudo tepeni in Windischgrätz je vzel Dunaj.

V tej zadregi je Košut majorja Görgeyu naredil za glavnega poveljnika ogerske dunavske vojske. V začetku leta 1849. so Ogrri na bojiščih dosegli nekaj vspehov. V aprilu je deželni zbor na predlog Košutov sklenil, da se za Oggersko odstavi Habsburška vladajoča rodbina. Košut je sedaj postal popolen gospodar Oggerske in je dne 5. junija slovesno prišel v Budimpešto. Košut je sedaj bil na vrhunci svoji moči. Pešto so vstaši zopet izgubili, potem jih je nesreča preganjala povsod. Rusi so bili prišli z veliko močjo Avstriji na pomoč. Košut je moral izročiti diktatorstvo Görgeyu in je dne 17. avgusta bežal čez mejo v Turčijo, ko je poprej blizu Orzove bil zakopal ogersko kraljevsko krono. V Turčiji so ga zaprli in še le leta 1851. izpustili, da je šel v Anglijo. Tega leta je bil tudi v Pešti obsojen na smrt. Nabiral je denar po Angliji, pa tudi po Ameriki, da bi ž njim zopet spuntal Oggersko. Pogajal se je z Napoleonom in Italijani, da bi mu pomagali proti Avstriji. Ko sta pa minoli vojski 1859. in 1866. leta, ne da bi Oggerska bila svobodna, je Košut nehal ruvati, videč, da nič ne opravi. L. 1867. je Oggerska dobila svojo ustavo. Košutu se je tudi dovolilo povrniti v domovino s pogojem, da slovesno priseže zvestobo kralju in pokorščino zakonom. Tega ni hotel storiti in je rajši do smrti živel v pregnanstvu. V tem je minolo čez 40 let in je celo po ogerskih zakonih zgubil svoje državljanstvo.

Vidno je, da je bil do zadnjega nasprotnik vladarju in poslavljanje tacega moža od vseh strank, kaže kak duh veje mej Mažari. Ob smrti njegovi izšli so črnoobrobljeni vsi listi v Budimpešti in s poslopij vise črne zastave.

Zopet dinamitni napad v Parizu.

Dne 15. t. m. je bil zopet dinamitni atentat v Parizu. Sedaj se pa napadovalec za svoje zločinstvo ni izbral kakega gledališča, ali pa kakega hotela, temveč cerkev sv. Magdalene. Ko je bila v cerkvi božja služba se je pred cerkvijo razletela bomba in neki človek je ležal vbit, dva sta pa bežala. Ljudstvo je prihitelo iz cerkve in beguna kar hotelo pobiti, da ni zaprečila tega policija, ki je bežeče osebi prijela in odpeljala v zapor.

Kakor se je pokazalo, je človek, ki je bil ubit, sam prinesel bombo in jo je hotel nesti v cerkev, kjer bi jo vrgel mej ljudij. Zadel se je pa v duri na oboje in bomba se je razletela, predno je prišel v cerkev in njega telo razmesarila, da ga skoro ni bilo nič spoznati. Pri napadniku je našla policija fotografijo Ravacholovo in več pisem raznih anarhistov. Iz teh pisem je mej drugim tudi bilo razvidno, da je napadovalec imel zveze z inženirjem Pavlom Reclusom, ki je nekak vodja anarhistov, ali ga policija že dolgo zastonj išče.

— **Napad na zbornico v Rimu.** V Rimu so zaprli anarhista Vicenzanija in pet njegovih prijateljev. Svečar Petracea je spoznal Vicenzanija in jednega njegovih prijateljev, kot osebi, ki ste mu dali bombo pred zbornico. Nekateri zaprti so že nekaj priznali in je jasno, da se je pripravljala velika

vstaja. Zaradi tega pa meni vlada proglasiti v več krajih izjemno stanje.

— **Samomor iz ljubezni.** Slušatelj prava v Gradcu grof Potocky se je zaljubil v neko jako lepo meščansko deklico. Dekle pa ni prav verjelo mlademu kavalirju in je zahtevalo, da naj pokaže poštene namene. Grof Potocky, ki tudi ni bil v najboljših denarnih razmerah, obrnil se je do sorodnikov, ki pa niso ničesa marali slišati o ženitvi z meščansko deklico. Videč, da se nade njegove ne uresničijo, se je dne 16. t. m. ustrelil z revolverjem.

— **Nesreča na železnici.** Na arlski železnici je mej Imstom in Roppenom skočil tovorni vlak s tiru, ker je bila velika skala priletela na tir. Sedem vagonov je bilo razbitih, dva sta skočila v reko Inn, trije na nasip. Od objekta ni bil nikdo poškodovan 24 ur je bila vožnja ustavljena.

— **V blagajnico vlomili so na Dunaju po noči tatje** veletrgovcu Francu Wilhelmu. Kakor se sodi, so morali tatje razmere dobro poznati, ker so šli tako tiho, da niso vzbudili dveh psov, pa tudi ne zvrnili dveh stolov nastavljenih pri vratih. V večjo blagajnico niso lomili, ker so menda vedeli, da so v njej same knjige. V manjšo so vlomili v zgornji del in vzeli nekaj nad 3000 gld. V spodnji del, kjer je bilo več denarja, niso vlomili, najbrž niso časa imeli. Nedavno je pa bilo temu trgovcu mnogo blaga pokradenega iz magacina tudi po načinu, ki je kazal, da vsaj jeden tatov dobro pozna prostore njegove.

— **Za steklino umrl je policist** Ladislav Köcher v Kraljevem dvoru dne 15. t. m. Dne 11. t. m. ga je bil popadel stekel pes. Steklina se je pa pokazala čez dobre tri dni in po dvanajsturnih strašnih bolečinah je končal življenje.

— **Samomor.** Na Dunaji se je te dni skušal obesiti 72letni trgovec Janez Altenburger. K sreči so o pravem času ga opazili in samomor preprečili. Dve uri pozneje si je pa starec z nožem prerezal grlo in bil takoj mrtev.

— **Dinamit.** Na neko brezimno ovadbo je policija v Budimpešti preiskala stanovanje nekega delavca in našli dva zaboja dinamita in tri še nenapolnjene bombe. Zaprli so delavca in več drugih oseb, ki so zadnje dni k njemu prihajale.

— **Slepar.** Na Dunaji zaprli so te dni nekega Petra Unterwegerja, ki je 18 deklet osleparil za večje ali manjše zneske, obetajoč jim, da jih vzame. Poleg tega je svojim ljubicom tudi kradel. Ovadila ga je neka kuharica, kateri je skušal 600 gld. ukrasti, ko mu je že poprej dalo 150 gld. Kolikor je dosedaj znano, je ženske osleparil za nekaj čez 3000 gld.

— **Cerkven rop.** Slavno romarsko cerkev v Castel-franciju so neznanzi zločinci popolnoma oropali. Mej uropanimi stvarmi je tudi srebrna podoba Marije Device, nedosežno cizelirno delo Benoenula Cellinija, in več zlatih stvari.

— **Poljub za kulisami.** Igralka Lilian Nordica je zadnje dni igrala v Novem Jorku. Ko je mej tretjim dejanjem prišla za kulise, objel jo je starec in zaklical: „Dajte se poljubiti! Vi ste jedina? Nedosegljiva! in solze so ginjenemu možu tekle po licih. Nordica je bila ginjena od navdušenja starega gospoda. Še bolj presenečena je pa bila, ko je opazila, da ji je mej poljubom zginil diamantni nakit, ki ga je imela v laseh.

— **Veliko izneverjenje.** Član visoke poljske aristokracije v Krakovem je poneveril 60.000 gld. Oškodovano je društvo izobraževalnih umetnostij in rudniško društvo. Poneverjevalec je pobegnil.

— **Samomor italjanskega polkovnika.** V Palermu se je iz neznanih vzrokov umoril polkovnik 57. pešpolka Remicelli. Nesrečni častnik je imel še le 46 let in je bil rojen v Milanu. Polkovnik je bil dober prijatelj glavnega poveljnika na Siciliji generala Mora. V pismu do svojih častnikov se od njih poslavlja in jih prosi, da vedno varujejo slavo polka.